

се намира *Етиопия* или *Нубия*, а още по-наюгъ планинистата *Абисиния*. Отъ лѣва страна на Нилъ се разтила безкрайната пѣсъчлива *Сахарска* пустиня.

Египетскиятъ народъ въ много старо време се заселилъ по долината на Нилъ. Той е дошълъ отъ Азия, промъкналъ се презъ ивицата, която сега се прорѣзва отъ Суецкия каналъ, и се населилъ въ плодороднитѣ лъжи. Тука той намѣрилъ лесенъ поминѣкъ, та се е застоялъ на мѣстото, запазилъ го отъ други скитници, съградилъ селища и започналъ мирно да си живѣе.



Богиня Изида
поддая детето си.

Египтянитѣ се разпространили по дължината на рѣката, която имъ давала изобилно жито и други зърнени или зеленчукови храни, та тѣ я обикнали като майка, като богиня, изписали ѝ образъ и почнали да ѝ правятъ храмове и да ѝ се молятъ.

И, наистина, Нилъ не билъ като другитѣ рѣки. Той сѣкашъ билъ нѣщо живо и правилъ чудеса за населилия се тамъ народъ. Въ Египетъ много рѣдко ваятъ дъждове. Случва се по цѣла година да не капне капка дъждъ. Небето почти винаги е ясно, звездитѣ ярко свѣтятъ ноше, слънцето жари презъ деня, а само въздухътъ се помрачава сегисъ тогизъ и то не отъ мъгли и облаци, а отъ пѣсъци, които вѣтроветѣ навѣватъ отъ околнитѣ пустини. Въ Египетъ нѣма зима и снѣгъ тамъ не вали. Нѣкои наши прелетни птици, за да избѣгнатъ лошитѣ студове и снѣгове по насъ, отиватъ та прекарватъ зимата въ Египетъ. И чудно нѣщо: безъ да има снѣгове, безъ да ваятъ дъждове, Нилъ ту при-